

РЕШЕНИЕ

№ 4942

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3632** по описа за **2022** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от зам.председателя на Комисия за финансов надзор, подадена чрез юриск.С., срещу решение №789/07.03.2022г., постановено по НАХД №11428/2021г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № Р-10-565/12.07.2021г., издадено от заместник-председател на Комисия за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл.23, ал.2, т.1, пред.първо от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти /ЗППИЗФИ/ за две нарушения на чл.19, § 1, ал. 1 в частта "тясно свързани с тях лица уведомяват емитента", б. "а" вр. чл.19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал.3 вр. чл.19, § 8 от Регламент №596/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16.04.2014г. относно пазарната злоупотреба и за отмяна на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и директиви 2003/124/ЕО, 2003/125/ЕО и 2004/72/ЕО на Комисията, на [фирма], ЕИК[ЕИК], са наложени две имуществени санкции, всяка в размер на 1000лв. Касаторът твърди, че решението е незаконосъобразно поради неправилно приложение на материалния закон – СРС неправилно е приел, че Ц. Ч. Х. и Н. В. А.,

дъщеря и майка, с идентичен настоящ адрес, не са „тясно свързани лица“ по смисъла на Регламент №596/2014г.

В съдебно заседание касационният жалбоподател - зам.председателят на Комисия за финансов надзор, представляван от юриск.Л., поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Ответникът по касационното оспорване – [фирма], в съд.з. чрез адв.М. и в представен отговор на касационна жалба, оспорва същата и моли да бъде оставена без уважение. Претендира съдебни разноски.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК във вр. чл. 61, ал. 1 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

Във връзка с конкретното твърдение за нарушение на материалния закон в касационната жалба, съдът взе предвид следното:

Не се оспорва по делото приетата за установена от СРС фактическа обстановка, че: През 2020г. Ц. Ч. Х. е била член на съвета на директорите на "И. пропърти дивелопмънт"А., а нейната майка Н. В. А. е била управител на [фирма]. И двете от 10.06.1996г. са били с настоящ адрес – [населено място], район „П.“, [улица], който и за двете от 06.11.2000г. е бил вписан и като техен постоянен адрес. Съгласно представените по делото декларации от Ц. Х. и Н. А., на административния адрес са обособени два самостоятелни обекта, като къща № 6 се обитава от А., а къща № 7 от Х..

В периода от 01.01.2020г. до 08.12.2020г. [фирма] е сключило три сделки с акции от емисия ISIN BG1100018057 от капитала на "И. пропърти дивелопмънт"А., както следва: сделка с №20201023000000126 от 23.10.2020г. за продажба на 3000 акции на единична цена от 0,32 лева на обща стойност 960 лева; сделка с №20201023000000126 от 23.10.2020г. за продажба на 43 000 акции на единична цена от 0,32 лева на обща стойност 13 760 лева; и сделка с №20201023000000128 от 23.10.2020г. за продажба на 254 000 акции на единична цена от 0,32 лева на обща стойност 81 280 лева.

До "И. пропърти дивелопмънт"А. не са постъпвали уведомления по 19 параграф 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 от [фирма] за времето от 01.01.2020г. до 14.12.2020г., като дружеството няма информация [фирма] да представлява "тясно свързано лице" по см. на чл.19, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 596/2014 вр. чл. 3, параграф 1, т.26 от Регламента.

При така установената фактическа обстановка, актосъставителят и административнонаказващият орган са приели, че за [фирма], юридическо лице,

тясно свързано с лице, което изпълнява ръководни функции в емитента "И. пропърти дивелопмънт" А., е възникнало задължението по чл.19, § 1, ал.1, б."а" от Регламент (ЕС) № 596/2014 да уведоми емитента „И. пропърти дивелопмънт“ А. за всяка сделка, извършена за собствена сметка и свързана с акции на този емитент след достигане на прага от 5000 евро по чл.19, § 8 от Регламент (ЕС) № 596/2014 в рамките на една календарна година. Уведомяването е следвало да се извърши в срок от три работни дни след датата на всяка от сделките съгласно чл.19, § 1 от Регламент №596/2014, т.е. до 28.10.2020г. Актосъставителят и административнонаказващият орган са приели, че като не е изпълнил тези си задължения във връзка със сделки 20201023000000127 и 20201023000000128, [фирма] е извършил две нарушения на чл.19, § 1, ал.1 в частта "тясно свързани с тях лица уведомяват емитента" б."а" вр. чл.19, § 1, ал. 2 и чл.19, § 1, ал.3 вр. чл.19, § 8 от Регламент (ЕС) № 596/2014, за които на основание чл.23, ал.2, т.1 пред. първо от Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти с обжалваното пред СРС НП № Р-10-563/12.07.2021г. са му наложени две имуществени санкции, всяка в размер на 1000лв.

За да отмени НП, СРС е изложил съображения, че неправилно актосъставителят и административнонаказващият орган са приели, че [фирма] е юридическо лице, тясно свързано, чрез управителя си Н. А., с Ц. Х., която изпълнява ръководни функции в "И. пропърти дивелопмънт" А. и респективно - че за [фирма] е съществувало задължение да подаде уведомление до емитента за сключените на 23.10.2020г. сделки след достигането на прага от 5000 евро по чл. 19 параграф 8 от Регламент (ЕС) № 596/2014. Конкретно е приел, че макар безспорно А. и Х. да са роднини по права линия, не е установено, че живеят в едно домакинство, както изисква чл. 3 параграф 1, т. 26, б. "в" от Регламент (ЕС) № 596/2014, тъй като живеят в две отделни жилища, макар и на еднакъв административен адрес, а и по никакъв начин не е установено, че имат общ бюджет.

Съгласно чл.3, § 1, т.26, б."в" от Регламент 596/2014, "тясно свързано лице" е роднина, който живее в същото домакинство в продължение на поне една година към датата на сделката. Основният спорен въпрос по настоящото дело е относно тълкуването и прилагането на цитираната разпоредба и в частност дали двете лица живеят или не живеят в едно домакинство; съответно какво се разбира под това понятие. В тази връзка, настоящият касационен състав приема следното:

Съгласно чл.94, ал.1 и ал. 2 от Закона за гражданското регистрация (ЗГР), настоящият адрес е адресът, на който лицето живее, като всяко лице може да има само един настоящ адрес. А съгласно чл.90, ал. 1 от ЗГР всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация по този закон, е задължено да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес. Въвеждайки режим на регистрация на постоянен и на настоящ адрес, законодателят обвързва фактическото местоживеене с настоящия адрес – презумпция, която по принцип може да бъде оборена с допустимите доказателствени средства.

Видно от представената справка от НБД, Ц. Х. и Н. А. от 1996г. са заявили еднакъв настоящ адрес. Разпоредбата на чл. 89, ал. 5 от ЗГР предвижда, че кметът на общината определя адресите на територията на общината, на които може да се извършва адресна регистрация. Определените по този ред адреси се включват в националния класификатор на настоящите и постоянните адреси (НКНПА) съгласно чл. 121, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г. В тази връзка, въпреки, че съгласно представените по делото скици от АГКК, в имот с идентификатор 04234.6970.1327 са налице две къщи № 6 и №7, по делото не се установява дали тези сгради са с различен

или еднакъв административен адрес, както твърди санкционирания търговец, като не е изискана справка от НКНПА.

Не са представени и никакви доказателства - нито преки (документи за собственост, договори за наем), нито косвени - разходни документи за плащане на битови сметки, съответно за отделени партии за комунални услуги, от които също да се направи извода, че лицата са с отделен или общ бюджет.

По посочените съображения, съставът на касационният съд приема, че като не са изяснени горните обстоятелства, при постановяване на обжалваното решение от Софийския районен съд е допуснато съществено нарушение на процесуални правила, представляващо касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, които не позволяват да се извърши проверка за съответствието му с материалния закон, поради което решението следва да отменено, а делото върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, при което да се съберат посочените доказателства.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 във вр. с чл.222, ал.2 АПК във вр. с чл.63в ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение №789/07.03.2022г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 94-ти състав, по н.а.х.д.№11428/2021г. по описа на съда, и:

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.